

پژوهشی توصیفی درباره رسانه‌های غربی

نویسنده: وفاء حطیط*

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱/۳

ترجمه: علی قربان باقری**

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۱/۹

چکیده

بسیاری از محققان مباحث خاورمیانه، اخباری از رسانه‌های تحت تسلط رژیم صهیونیستی اسرائیل شنیده‌اند، اما کم و کیف و دلایل این سیطره را کمتر کسی به بحث نهاده است. وفاء حطیط که مقالات پر تعدادی در خصوص عملکرد رسانه‌های صهیونیست‌ها منتشر کرده است، با رجوع به آمار و اعداد قابل تصدیقی، تصریح می‌کند که یهودیان تقریباً بر ۷۵ درصد مطالبی که در ۱۸۵۹ روزنامه و ۳۰۰۰۰ مجله و نشریه ادواری ایالات متحده احاطه دارند و روزنامه پرتیراژی چون *وال استریت ژورنال* (با دو میلیون شمارگان)، *نیویورک تایمز* و *واشنگتن پست* به طرز شگفت‌انگیزی تحت سیطره یهودیان بوده‌اند. نقش و نفوذ یهودیان آمریکا در حوزه رسانه‌های صوتی و تصویری دیگر نیز مورد بحث مقاله است.

واژگان کلیدی: شبکه‌های رادیویی، تولیدات سینمایی، آژانس رسانه‌ای، مرداک، امپراتوری رسانه‌ای

* محقق رسانه و علوم اجتماعی، نویسنده یک کتاب و ده‌ها مقاله در مورد رسانه‌های غربی

** مترجم متون عربی و محقق در حوزه تحولات جهان عرب پس از سال ۲۰۱۱

فصلنامه مطالعات منطقه‌ای: آمریکاشناسی-اسرائیل‌شناسی، سال پانزدهم، شماره سوم، تابستان ۱۳۹۳، صص ۶۳-۴۷.

متخصصان حوزه ارتباطات و اجتماع بر این باورند که رسانه‌ها در تمامی انواع آن بر افکار عمومی بسیار اثرگذار بوده و ضمن ترویج افکاری مشخص، زمینه خلق عقاید و اندیشه‌ها را فراهم کرده و به افکار عمومی شکل می‌دهد. باید گفت پژوهشگران حوزه علوم انسانی آثار و پیامدهای رسانه‌های کنونی بر قلمرو درگیری‌های سیاسی و اطلاعاتی و زندگی سیاسی دولت‌ها و جوامع و نیز سیستم‌های ارتباطی را مورد بررسی و مذاقه قرار داده‌اند. صهیونیسم از همان ابتدا به اهمیت رسانه به‌عنوان سلاحی سیاسی و اجتماعی پی‌برد؛ سلاحی که از خطرناک‌ترین سلاح‌های جنگ روانی و نبرد اراده‌ها به‌شمار می‌رود، به‌خصوص اگر مساله‌ای سرنوشت‌ساز در میان باشد و این سلاح تنها وسیله گسترش اندیشه‌ها و تغییر رویکرد افراد به‌شمار رود.

مهم‌ترین قضیه‌ای که رسانه‌ها در آن نقشی بسیار مهم و اساسی ایفا کرده‌اند، مساله تحکیم و سیطره صهیونیست‌ها بر دنیا و از جمله کشورهای به اصطلاح پیشرفته، چون آمریکا، انگلیس، فرانسه و ... و نیز ادامه اشغال فلسطین و شکل‌گیری رژیم صهیونیستی بوده؛ رژیمی که عامل ایجاد درگیری اعراب و اسرائیل، پیچیده‌ترین و طولانی‌ترین مساله تاریخ شده است. این رژیم قبل از شکل‌گیری رسمی خود از تمام توان رسانه‌ای در داخل و خارج فلسطین بهره برد. سیطره یهود بر رسانه‌های جهان یک شبه محقق نشده است. این کار نتیجه برنامه‌ریزی پی‌گیر و تلاش شبانه‌روزی در راستای دستیابی به مؤسسات بزرگ رسانه‌ای در غرب بوده است. آنها با درک اینکه تبلیغات رسانه‌ای بیش از اقدام نظامی می‌تواند جایگاه صهیونیست‌ها را در تمام جهان تثبیت کند، سعی کرده‌اند سینما و روزنامه و شبکه‌های رادیو و تلویزیونی و دیگر رسانه‌های غرب را در اختیار بگیرند.

اهمیت پژوهش

اهمیت این پژوهش از آن رو است که نگاهی جدید به حجم تسلط صهیونیست‌ها بر رسانه‌های غربی دارد. البته باید گفت این بخش همچنان مورد توجه بسیاری از پژوهشگرانی است که درباره خطرات ناشی از این تسلط در سطح منطقه و جهان مطالعه می‌کنند.

یک. مفهوم صهیونیسم

کلمه صهیونیسم از نام کوه «صهیون» در شهر قدس مشتق شده و بعد از آن به طور خاص بر یهود اطلاق شده است. بار سیاسی این کلمه با آنچه گفته شد متفاوت است؛ چرا که صهیونیسم حرکتی سیاسی و نژادپرستانه بوده که به بهانه دست‌یابی به حقوق از دست رفته خود در سرزمین فلسطین (غریب، ۱۹۸۵، ۱۸)، ایده سرزمین موعود و برپایی وطن یهود (عبید، ۲۰۰۱، ۲۴-۲۱) در این منطقه را مطرح کرده است.

۴۹

صهیونیسم با یدک کشیدن نام «حرکت آزادی‌بخش ملی» از خود به «ملت یهود» یاد می‌کند و با خلق «اسرائیل» از استقلال سخن می‌گوید. بر اساس «قانون حق بازگشت» اسراییل، تنها یهودیان می‌توانند تابعیت بگیرند. این امر باعث شده تا مجمع عمومی سازمان ملل در قطعنامه شماره ۳۳۷۹ در سال ۱۹۷۵ صهیونیسم را نژاد پرست معرفی کند. حمایت و تعهد رژیم اسراییل به صهیونیسم تا حدی است که بر اساس قانون مصوب کنست در سال ۱۹۸۵ عدم پذیرش اسراییل به عنوان دولت حاکم بر یهود، جایگاهی نداشته و هیچ قانونی در این باره نباید تهیه شود. (ربیع، ۱۹۷۰، ۴۰ و ۴۷-۵۲) صهیونیسم متعلق به افراد و مؤسسات یهودی است که هدفی واحد را دنبال می‌کنند. آنها خواهان جمع کردن یهود در فلسطین بر اساس دین مشترک هستند. در نوشته‌های وایزمن آمده است: «ورد بالفور از من پرسید: چرا اوگاندا را به عنوان وطن یهود انتخاب نمی‌کنید؟ من جواب دادم: درست است که صهیونیسم، حرکتی سیاسی و ملی است ولی ما با نادیده گرفتن روحیه معنوی (ابوغنیمه، ۱۳۸۴) نمی‌توانیم به رویای سیاسی و ملی خود جامه عمل بپوشانیم.» سازمان صهیونیسم وابسته به مؤسس آن تئودر هرتزل است. این شخص یک یهودی اتریشی و مؤسس صهیونیسم سیاسی معاصر در بوداپست به سال ۱۸۶۰ می‌باشد وی در سال ۱۸۹۴ با نوشتن نمایشنامه گیتو (محل یهود) از اندیشه عدم ادغام یهود در ملت‌های دیگر پرده برداشت. (سایت وزارت خارجه اسراییل)

کتاب دولت یهود وی طرفدارانی پیدا کرد و او توانست در تاریخ ۳۱-۲۹/۸/۱۸۹۷ کنفرانس بازل را برگزار کند. وی در آنجا گفت: «اگر از من درباره چکیده کارهای این کنفرانس سوال شود به همگان خواهم گفت که من دولت یهود را تاسیس کردم.» (شرف، ۲۰۰۸) اما در خصوص

وجه تسمیه صهیونیسم، نتانیاهو معتقد است که «کوه صهیون در قلب شهر قدس قرار دارد. هر تزل و نورد او نیز آن را نماد برپایی دولت جدید (گریس و دیگران، ۱۹۹۶) و حذف پراکندگی یهودیان می‌دانند.»

دو. کنفرانس بازل: خشت اول

صهیونیسم در بند دوازدهم مصوبات کنفرانس بازل از رسانه به‌عنوان مهم‌ترین وسیله دست‌یابی به اهداف مورد توجه مطبوعات اسرائیل (عودت الرفوع، ۲۰۰۴) سخن گفت. در این بند آمده است:

- شبکه‌های تحلیل اندیشه‌های انسانی کاملاً باید در اختیار ما باشد؛

- تمام بشر از هر نوع و نژادی باید در خدمت ما باشد؛

- ادب و مطبوعات بزرگ‌ترین و موثرترین قدرت آموزشی و رسانه‌ای است و باید در دست ما باشد؛

- اخبار، نخست به دست ما می‌رسد و بعد دیگران از آن مطلع می‌شوند. شبکه‌های محدودی

هستند که تمام اخبار دنیا را دریافت می‌کنند، اگر ما آنها را در اختیار داشته باشیم اخبار مورد نظر خود را انتشار می‌دهیم؛

- روزنامه‌های فصلی باید خواسته‌های ما را منعکس کنند؛

- ما دارای روزنامه‌های متعدد و بسیار اثرگذار هستیم و هریک از آنها می‌توانند نبض ناآرام

افکار عمومی را به سمت ما هدایت کنند؛

- با راه‌اندازی نشریات مهاجم و مخالف خود، افکار عمومی را به پذیرش این نکته وادار

می‌سازیم که مخالفان ما اساساً قدرت مقابله با ما را ندارند؛

- ما باید بتوانیم بنا به میل خود ملت را شورانده و یا وادار به سکوت سازیم؛

- باید مسئولیت روزنامه‌های پرتیراژ و روزنامه‌های اپوزیسیون را به افراد دارای

سوءپیشینه‌های اخلاقی واگذار کنیم تا به محض تمرد هریک از آنان رسوایشان سازیم تا مایه

عبرتی برای دیگران باشند. (التل، ۲۰۰۴)

ابزارهای تبلیغاتی صهیونیست‌ها عبارتند از:

- رسانه‌های جمعی (راديو و تلویزیون و مطبوعات مکتوب)؛

- اقلیت‌های یهودی در نقاط مختلف جهان (آژانس یهود، سازمان‌های جهانی صهیونیسم، هستدروت «اتحادیه سراسری کارگران»):

- ابزارهای ارتباط شخصی (کنفرانس‌ها و دیدارها و سفرها و نمایشگاه‌ها)؛ و

- سازمان‌های غیردولتی.

روزنامه دیلی تلگراف انگلستان در تاریخ ۱۸۷۹/۷/۲۶ نوشت: «روزنامه‌های اروپا تحت سیطره

یهودیان قرار دارد.» (خلف التمیمی، ۱۹۸۳)

در نشست سری یهودیان که در سال ۱۸۶۹ در سویس برگزار شد، یریت سورن، خاخام یهودی، گفت: «معیار نخست قدرت در جهان، طلا و پول و بعد از آن مطبوعات است که کارآمدیش بدان وابسته است. ما به کمک ثروت، مطبوعات را در اختیار می‌گیریم و بعد از آن تلاش خواهیم کرد بنیان‌های خانواده و اخلاق و دین و فضایل انسانی را نابود سازیم.» از همین رو، موتور فعالیت‌های صهیونیست‌ها به حرکت درآمد و آنها تلاش نمودند بسیاری از مؤسسات رسانه‌ای و خبرگزاری‌های ملی و جهانی را در اختیار بگیرند. (الابری، ۱۹۴۴)

پروتکل‌های حاکمان صهیونیستی

پروتکل‌های حاکمان صهیونیست نخستین بار به سال ۱۹۰۲ و اواخر سال ۱۹۱۹ در برلین و لندن منتشر شد. این پروتکل‌ها که برای ملت یهود به مثابه قانون اساسی و کتاب مقدس آنها به‌شمار می‌رفت، در ۲۴ بند منتشر شد و در بند ۱۲ آن دقیقاً به نقش رسانه و تاثیر آن بر سیاست دولت‌ها و اندیشه ملت‌ها اشاره شده بود.

این پروتکل‌ها نشان دادند که حاکمان صهیونیست به مطبوعات و روش‌های تسلط بر آن بسیار توجه دارند. در پروتکل دوازدهم آمده بود نقش مطبوعات در حال حاضر چیست؟ مطبوعات، احساسات جوشان مردم را تحریک می‌کنند و گاهی نیز به تنش‌های حزبی که ممکن است برای دستیابی به اهدافمان بدان نیازمند باشیم، دامن می‌زنند. ما همچنین باید مدیریت شرکت‌های انتشاراتی را برعهده بگیریم؛ زیرا در شرایطی که کتاب‌های زیادی علیه ما منتشر می‌شود، تسلط بر مطبوعات دوره‌ای بی‌فایده است. در این پروتکل همچنین آمده است: ادبیات و

مطبوعات دو قدرت بسیار اثرگذار در هدایت افکار عمومی است و از همین رو دولت نشریات بیشتری را خریداری و درخصوص مطبوعات مطالب زیر را مد نظر قرار خواهد داد:

- ما زمام مطبوعات را به دست خواهیم گرفت؛

- دشمنان ما نباید مطبوعاتی در اختیار داشته باشند تا ایده‌های خود را مطرح سازند؛

- خبری که به دست جامعه می‌رسد نخست باید به سمع و نظر ما برسد؛

- روزنامه‌های مختلفی باید در اختیار داشته باشیم که بتوانند در حمایت از اشراف‌زادگان و

جمهوری خواهان و انقلابیون و همچنین آنارشیزم قلم بزنند؛

- باید بتوانیم ملت را بنا به میل خود شورانده و یا آرام سازیم؛

- باید مسئولیت روزنامه‌های پرتیراژ و روزنامه‌های اپوزیسیون را به افراد دارای سوء پیشینه‌های اخلاقی واگذار کنیم تا به محض تمرد رسوایشان سازیم با این هدف که مایه عبرتی برای دیگران باشند. (الداوی، ۲۰۰۷)

پروتکل دوازدهم ضرورت تسلط بر رسانه‌ها و مطبوعات و به دست گرفتن زمام آن را به یهود گوشزد می‌کند؛ به این معنا که به منظور سیطره کامل بر رسانه می‌بایست از تمامی ابزار و امکانات مادی مثل تشویق و تهدید بهره جست. در پروتکل سیزدهم حاکمان صهیونیست هم ضمن تأکید بر اهمیت تسلط بر رسانه‌ها در راستای طرح استعماری صهیونیست‌ها، آمده است: ما باید به طرق مختلف ملت را سرگرم سازیم. با این کار، آنها به تدریج استقلال فکری خود را ازدست خواهند داد و از آن رو که همه اعضای یک جامعه یک‌پارچه خواهیم شد با ما هم‌نوا خواهند گشت.

هنری فورد، میلیونر سرشناس و چهره بین‌المللی یهودیان، در کتاب خود می‌نویسد: «ادبیات و مطبوعات دو قدرت آموزشی بسیار مهم به‌شمار می‌روند. دولت ما صاحب روزنامه‌ها و مجلات بسیاری خواهد شد ... و در صورتی که بتوانیم ده مجله مستقل راه‌اندازی کنیم حتما باید در ازای آن ۳۰ روزنامه داشته باشیم. هیچکس نباید از تسلط ما بر این روزنامه‌ها شکی به خود راه بدهد. این روزنامه‌ها باید دارای افکار و رویکردهای متناقض و متفاوت با یکدیگر باشند تا بتوانیم با مشی و فرهنگ آنها آشنا شویم. دشمنان ما با خواندن این روزنامه‌ها به ماهیت یهودی آنها پی خواهند برد و ضمن به دام افتادن، توانایی ضربه زدن به ما را از دست خواهند داد.» (الداوی، ۲۰۰۷)

راه و روش‌های سیطره بر مطبوعات

یهودیان تا حد زیادی توانستند رسانه‌های جهان غرب را در اختیار بگیرند. مطبوعات شاخص جهان که معمولاً انگلیسی، فرانسوی و آمریکایی هستند و نیز تمامی پایگاه‌های رادیویی و تلویزیونی در اختیار یهودیان قرار گرفت و صهیونیست‌ها برای دستیابی به این مهم از تمامی ابزار و روش‌ها بهره جستند و در این باره کتاب‌های زیادی نگاشته شد. ندیم بیطار می‌نویسد: افکار عمومی آمریکا به واسطه روزنامه‌های مهمی شکل گرفت که از جمله آنها می‌توان به این موارد اشاره کرد: نیویورک تایمز، واشنگتن پست، سانت لوئیس پست و دیسامپاچ که از آن یهودیان بود. والترنبرگ یهودی، سفیر نیکسون در انگلیس صاحب روزنامه‌های *فیلادلفیا انکویرید* و *رینگ تلگراف سافتتین* بود. وی دارای یک پایگاه آگهی‌های تلویزیونی بود که از طریق آن ۵۵ میلیون دلار درآمد کسب می‌کرد. این شخص دارای پایگاه‌های دیداری دیگری نیز بود. تیوهزر، یهودی دیگری بود که ۴۵ روزنامه در اختیار داشت. از جمله آنها، روزنامه *پرتیراژ نیوز دی* در نیویورک بود. او مجلاتی هم داشت که از جمله آنها می‌توان به *گلایمور*، *مداموزل* و *هوس گاردن* (زعیت، ۲۰۱۰) اشاره کرد.

روزنامه‌های دیگری هم که در اختیار یهودی‌ها نیست، می‌بینیم که سکنداران اصلی آنها خودشان هستند؛ از رؤسای تبلیغات گرفته تا مدیران و ناشران و نویسندگان و سردبیران آنها. حداقل اهرمی که این افراد از آن بهره می‌گیرند، حق وتو است و افراد به دلیل ترس از دست دادن کار جرات انتقاد از رییس خود و یهودیان را ندارند. البته در این راستا روزنامه‌ها هم نگران هستند که مبدا تبلیغات حیاتی خود را از دست بدهند؛ امری که آزادی مطبوعات آمریکا را زیر سوال می‌برد. (زیب، ۲۰۰۱) روزنامه‌نگاران معتقدند فشار اساسی را نه تنها مالکان یهودی روزنامه‌ها که دبیران و سردبیران یهود اعمال می‌کنند. این فشار در سطوح مختلف انجام می‌پذیرد. زمانی سرلشکر براون، رییس ستاد مشترک ارتش در دانشگاه یهودی دوک، اعلام کرد که یهودیان به دلیل سیطره بر مطبوعات به نفوذ بسیار زیادی دست یافته‌اند. وی گفت: «یهودیان تنها ۱٫۳٪ درصد روزنامه‌ها را در اختیار دارند، ولی عنصر اصلی در این نفوذ همیشه حاکمیت آنها بوده نه مالکیتشان.» (البتار، شماره ۲) باید گفت علاوه بر ترس و فشار، نفوذ غیرمستقیم قشر بالای

جامعه آمریکا از طریق آگهی‌های شرکت‌ها، بر رسانه‌های این کشور حاکم بوده است. روزنامه‌ها و مجلات از جمله فعالیت‌های شغلی و مالی به‌شمار می‌رود که روی آوردن به آن به‌خاطر کسب سود است. بخش اندکی از این درآمد توسط خوانندگان تامین می‌شود. روزنامه نیویورک تایمز که توسط آدلف اولی و دامادش آرنستو لذرگر تاسیس شد، بسیار تلاش کرد تا به یک منبر آزاد و مترقی تبدیل شود، ولی فشار یهودی‌ها مانع از انجام این کار شد. از همین رو سولز برگ، سردبیر آن در سال ۱۹۴۴ اعلام کرد که من با روش‌های خشونت‌آمیز صهیونیست‌ها مخالفم. آنها برای به سکوت واداشتن افرادی که دارای دیدگاه‌های متفاوتی هستند، از حربه‌های اقتصادی استفاده می‌کنند و از ریختن آبروی کسانی که با آنها دمخور نمی‌شوند، هیچ ابایی ندارند. (هنری فورد)

تسلط یهود بر رسانه‌ها

نخست: تسلط بر خبرگزاری‌های جهانی

گفته می‌شود که چهار خبرگزاری جهانی عملاً نبض بازاریابی خبر و توزیع آن در روزنامه‌ها و خبرگزاری‌های ملی در نقاط مختلف جهان را در اختیار دارند که عبارتند از:

- خبرگزاری آمریکایی آسوشیتد پرس؛

- خبرگزاری آمریکایی یونایتد پرس اینترنشنال؛

- خبرگزاری «رویترز» انگلیس؛

- خبرگزاری مطبوعاتی فرانسه.

این خبرگزاری‌ها تقریباً ۸۰ درصد اخبار و اطلاعات رادیوها و روزنامه‌ها و رسانه‌های مختلف جهان را پوشش می‌دهند. یهودی‌های صهیونیست از همان ابتدا به اهمیت این پایگاه‌ها پی‌بردند و تلاش نمودند آنها را به قبضه خود در آورند.

در فرانسه یکی از یهودیان خانواده هاواس در سال ۱۸۳۵ خبرگزاری هاواس را تاسیس کرد.

این خبرگزاری بعدها به خبرگزاری رسمی دولت فرانسه تبدیل شد.

در انگلیس، ژولیوس پاول رویتر یهودی خبرگزاری رویترز این کشور را تاسیس کرد وی که تا

سال ۱۸۸۴ نامش اسراییل پییر جوزافان بود، در سال ۱۸۱۶ در آلمان متولد شد و در شهر روتنگن

این کشور کارمند بود. وی وقتی در سال ۱۸۵۱ ایده تاسیس یک خبرگزاری برای جمع و توزیع اخبار بانک‌ها و فعالیت‌های اقتصادی به ذهنش خطور کرد، مرکز اصلی خبرگزاری خود را به لندن منتقل نمود. با اختراع سیستم پیشرفته تلگراف، رویتر خبرگزاری خود را مختص پوشش اخبار سیاسی و اقتصادی قرار داد و مطبوعات انگلیس به‌طور کامل بدان وابسته شدند.

در سال ۱۸۴۸ پنج روزنامه آمریکایی اقدام به تاسیس خبرگزاری آسوشیتد پرس کردند. این خبرگزاری در سال ۱۹۰۰ به شرکتی تبدیل شد که بیشتر روزنامه‌ها و مجلات آمریکایی در آن عضو شدند. اکثر این رسانه‌ها در سطره صهیونیست‌ها قرار داشت. در سال ۱۹۰۷ سکراییس و هوارد یک خبرگزاری به نام «سکراییس هوارد یونایتد پرس» تاسیس کرد. در سال ۱۹۰۹ ویلیام هرست که با یک زن یهودی ازدواج کرده بود، خبرگزاری «اینترنشنال نیوز سرفس» را تاسیس نمود. دو خبرگزاری اخیر در سال ۱۹۵۸ با هم یکی شدند و نام خبرگزاری یونایتد پرس اینترنشنال به‌خود گرفت.

بدین ترتیب صهیونیست‌ها در این خبرگزاری‌ها نفوذ کردند و ساختار و انتقال خبر را به اسارت خود درآوردند.

دو. سیطره صهیونیست‌ها بر رسانه‌های مکتوب

الف. سیطره بر مطبوعات انگلیس

روزنامه تایمز یکی از مشهورترین روزنامه‌های انگلیسی است که پخش آن در سال ۱۷۸۸ شروع شد و صهیونیسم جهانی به همت روچلد، یهودی انگلیسی، پول‌های زیادی خرج کرد تا آن را به‌دست آورند. آنها در نهایت توانستند به کمک یکی از سردبیران یهود آن را خریداری کنند. این شخص یک میلیونر یهودی استرالیایی الاصل به نام روبرت مرداک بود که این روزنامه و ضمیمه آن، *ساندی تایمز* را خریداری کرد. شایان ذکر است که روبرت مرداک در شرایطی به این معامله دست زد که این روزنامه در وضعیت مالی نابسامانی به سر می‌برد. مرداک علاوه بر این دو روزنامه، سه مجله انگلیسی را نیز در اختیار داشت. یکی از این مجلات، مجله غیراخلاقی خورشید بود که با تیراژ ۳,۷ میلیون نسخه در هفته منتشر می‌شد. مجله دیگر، *نیوز آو ورلد* نام داشت که

آن نیز مجله‌ای غیراخلاقی با تیراژ چهار میلیون نسخه در هفته بود. مجله سوم *City Magazine* بود. فعالیت رسانه‌ای مرداک به انگلیس منحصر نمی‌شد. وی صاحب روزنامه‌ها و مجلات متعددی در استرالیا و کانادا و ایالات متحده بود.

اخیرا شنیده شده که ولید بن طلال، میلیاردر سعودی و روبرت مرداک صاحب رسانه نیوز کورپوریشن هستند. مرداک، امروز به سمت جهان عرب و اسلام رو کرده است. وی با ولید طلال در شرکتی که رابطه بسیار محکمی با روتانا (شرکت موسیقی) دارد نیز شریک است. با این شراکت، مرداک سهمی از شبکه ماهواره‌ای (ال بی سی) لبنان، که بن طلال در آن شریک است، را به دست آورد و پایش به ترکیه باز شد و توانست دو پایگاه رسانه‌ای را در آنجا خریداری کند.

ب. تسلط بر روزنامه‌های آمریکا

روزانه ۱۸۵۹ روزنامه در میان ۶۲ میلیون خواننده آمریکایی توزیع می‌شود که بر این تعداد بسیار زیاد حدود ۱۷۰۰ شرکت توزیع و نشر اشراف دارند. یهودیان بر نصف این مقدار سیطره کامل و بر نصف دیگر نیز تقریباً تسلط دارند. در این میان، تعداد مجلات هفتگی ایالات متحده ۸۵۰۰ و نشریات غیردوره‌ای ۲۲ هزار عدد است. باید گفت مهم‌ترین روزنامه‌های آمریکا که در سطح بالایی منتشر و توزیع شده و افکار عمومی آمریکا را به‌طور خاص و افکار عمومی غرب را به‌طور عام تحت تاثیر قرار می‌دهند، در هیمنه صهیونیست‌های پلید هستند؛ از جمله این روزنامه‌ها عبارتند از:

الف. روزنامه وال استریت ژورنال: که در رأس روزنامه‌های آمریکایی قرار دارد و روزانه در تیراژ ۱/۹۵۰/۰۰۰ نسخه چاپ می‌شود. بعد از این روزنامه، روزنامه دیلی نیوز در رتبه دوم قرار دارد که تیراژ روزانه آن به ۱/۶۰/۰۰۰ می‌رسد. این دو روزنامه، رابطه تنگاتنگی با صهیونیست‌ها و اسرائیل دارند.

ب. روزنامه نیویورک تایمز: این روزنامه، نخستین روزنامه آمریکایی است که در بین قشر سیاستمداران و اغلب کشورهای اروپایی و کشورهای در حال توسعه خواننده دارد. در سال ۱۸۹۶ آدولف آوش یهودی این روزنامه را با قیمتی اندک از هنری رانموند که ورشکسته شده بود، خریداری نمود.

ج. روزنامه واشنگتن پست: این روزنامه که از لحاظ حجم توزیع و اثرگذاری بعد از نیویورک تایمز در درجه دوم قرار دارد، از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است؛ چراکه در بین محافل دستگاه‌های حکومتی و سیاست‌گزاران آمریکا منتشر می‌شود. این روزنامه که صاحب آن اوجین مایر یهودی است، در سال ۱۹۸۱ حجم توزیع آن به ۶۲۰ هزار نسخه رسید. این شخص همان خریدار روزنامه تایمز هرالد است که در واشنگتن چاپ می‌شود. واشنگتن پست، صاحب مجله نیوز ویک و مجله‌ها و پایگاه‌های فرعی تلویزیونی بسیاری در ایالات متحده است و باید گفت یهودیان صاحب بسیاری از روزنامه‌ها و مجلات هنری و اقتصادی هستند.

در مجموع می‌توان گفت، یهودیان صاحب ۳۰۰ روزنامه، هفته‌نامه و نشریه هستند. از آن مهم‌تر اینکه، آنها قوی‌ترین ابزار فشار بر روزنامه‌ها و دیگر رسانه‌ها که همان مؤسسه آگهی‌های آمریکا را در اختیار دارند. این مؤسسه در اغلب موارد منبع اصلی حمایت مالی که ضامن بقاء و استمرار این روزنامه‌هاست، به‌شمار می‌رود.

برخی از آمارها حاکی از آن است که ۲۲۴ روزنامه و نشریه توسط سازمان‌های یهودی در آمریکا منتشر می‌شود. بر این تعداد باید ۴۰ نشریه سری که فقط در دست یهودی‌هاست اضافه کرد. البته آنها بر رسانه‌های شنیداری زیر نیز تسلط دارند:

یک. شبکه رادیویی A.B.C آمریکا که رییس آن مارتین یهودی است؛

دو. شبکه C.B.C یا شرکت پژوهش‌های رادیویی کلمبیا که رییس آن ویلیام لبیلن، از یهودیان روسی‌تبار اوکراین و مدیرکل آن ریچارد سیالات از یهودیان آمریکاست. این پایگاه رادیویی، تامین‌کننده خدمات سیاسی و رسانه‌ای یهود و رژیم صهیونیستی است؛

سه. N.B.C یا شرکت رادیویی ملی که یهودیان به‌واسطه آلفرد سلورمان، جانشین روبرت سارنوف، رییس و مؤسس یهودی پیشین این شبکه بر آن سیطره یافته‌اند.

سه. تسلط بر تولیدات سینمایی

یهودیان با تسلط بر مشهورترین شرکت‌های تولیدات سینمایی جهان، به‌خصوص آمریکا این صنعت جهانی را به کنترل خود درآوردند. شاید «وینا گراف»، شرکت تولیدات سینمایی آمریکا،

اولین شرکتی بود که از همان ابتدا دست پلید صهیونیسم آن را به چنگ آورد. این شرکت در سال ۱۹۰۹ تولید فیلم‌های سینمایی را آغاز کرد. یهودیان تقریباً به‌طور کامل بر شرکت‌های تولیدات سینمایی هالیوود مرکز اصلی سینمای آمریکا - تسلط دارند. شرکت فاکس از آن «ویلیام فاکس» یهودی است و شرکت یونیورسال متعلق به «کارل لیمبل» می‌باشد. ساموئل گولدن و آدولف ذکور یهودی، صاحبان شرکت گولدن، و لوئیس مایر یهودی هم صاحب شرکت مترو هستند. این دو شرکت اخیراً با هم ادغام شدند و در حال حاضر با نام «مترو گولدن مایر ۲۰۲۰» فعالیت می‌کند.

روزنامه *اخبار مسیحیان آزاد* که در شهر لس‌آنجلس منتشر می‌شد، در مقاله منتشره خود در آوریل ۱۹۳۸ اعلام کرد که صنعت سینمایی آمریکا در تسلط صهیونیست‌هاست. در آن مقاله آمده بود که: صنعت سینمای آمریکا کاملاً یهودی است و هیچ‌کس توان رقابت با آنها را ندارد. آنان خودی‌ها را در بین خود راه نمی‌دهند و تمامی کارکنان، یا یهودی بوده یا از جنس آنان هستند. به‌دلیل حضور این افراد، هالیوود مرکز فساد عصر حاضر به‌شمار می‌رود؛ چرا که فضیلت را قربانی نموده و رذالت و پستی را منتشر کرده و آبروها را برده و بدون آنکه مخالفی داشته باشد، اموال و دارایی‌ها را به غارت می‌برد. یهودیان کارکنان خود را مجبور می‌کنند در قالب پوششی دروغین به نشر و گسترش طرح جنایت کارانه‌شان پردازند. آنان با روش‌های کثیف خود، فضیلت و اخلاق این کشور را به فساد کشانده‌اند و حس مردانگی و انسانیت و آرمان‌های والای نسل‌های آمریکا را نابود ساخته‌اند.

هالدمان یکی از کارمندان عالی‌رتبه کاخ سفید در دوران ریاست جمهوری ریچارد نیکسون می‌گوید که نیکسون از تسلط یهودیان بر رسانه‌ها نگران بود. هالدمان در یادداشت‌های شخصی خود بارها به این موضوع که از زبان نیکسون در دوران همکاری با وی شنیده اشاره کرده است. این یادداشت‌ها را شبکه تلویزیونی ای. بی. سی منتشر کرده است.

دکتر جاک شاهین، پروفیسور لبنانی در کتاب خود با نام *عرب‌های بیچاره، چگونه هالیوود چهره ملتی را مخدوش می‌کند؟* می‌نویسد: «صد سال است که هالیوود بر ضد اعراب و مسلمین موضع گرفته و به تخریب شخصیت و انسانیت آنها می‌پردازد.» وی در پژوهش خود به این نتیجه

رسیده که از بین هزاران فیلم تولید شده تنها ۱۲ فیلم در مورد مسلمانان و اعراب منصفانه عمل کرده است، اما بقیه در بیشتر موضوعاتشان به تخریب چهره مصری‌ها و فلسطینی‌ها و زنان پرداخته و آنان را نماد نفت و ترور و خشونت می‌دانند. علاوه بر این فیلم‌ها، فیلم‌های کارتونی خطر دیگری است. این تصاویر متحرک، ظاهراً جذاب به نظر می‌رسد اما مضمون واقعی آنها انتشار دهنده اخلاق و ارزش‌های ناپسند در نهایت سلاست و روانی است. در این فیلم‌ها، قهرمانان خوب، درای اسم‌های غربی و قهرمانان بدطینت دارای اسم‌های اسلامی هستند. بنا به گفته دکتر محمود عبدالرحمن، استاد فرهنگستان علوم کودک در مصر، مؤسسه «والت دیزنی» بعد از تسلط یهودیان بر آن، مسئولیت خطیر ساختن قالب فکری کودکان و جوانان و بزرگسالان را برعهده گرفته است.

چهار. امپراتوری رسانه‌ای مرداک

امپراتوری رسانه‌ای روبرت مرداک، میلیاردر استرالیایی‌الصل نمونه بارز این بلوک رسانه‌ای است. حقیقت آن است که روبرت مرداک یهودی نیست. وی از راست‌گرایان تندرو و از دوست‌داران و طرفداران سرسخت صهیونیست‌هاست. گورت با اشاره به این مطلب در روزنامه *واشنگتن ریپورت* شماره ماه ژوئن ۱۹۹۵ می‌گوید: مرداک، یهودی نبوده و از اعضای اپیک، شورای یهودیان آمریکا، به‌شمار نمی‌رود، اما با این حال او بهترین گزینه‌ای است که می‌تواند دو مجله جدید در حمایت رسانه‌ای از اسرائیل منتشر کند. نیوز کورپ گروه رسانه‌ای مرداک، یکی از سه مؤسسه جهانی است که به‌خاطر حمایت رسانه‌ای و مالی از رژیم صهیونیستی، انجمن دوستی آمریکا و اسرائیل (لایبی یهود) سخت بدان مدیون است. گفته می‌شود مرداک ۷۶ ساله، جایزه‌های بسیاری از انجمن‌های خیریه یهود در جهان دریافت کرده است

مرداک، همچنین صاحب بیش از ۱۷۵ روزنامه مشهور جهانی است که از جمله آنها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

نیویورک پست و *وال استریت ژورنال*، دومین روزنامه پرتیراژ ایالات متحده و یکی از مهم‌ترین نشریه‌های اقتصادی آمریکا و جهان که مرداک طی معامله‌ای آن را با شرکت اطلاعات مالی «دو

جوز» خریداری نمود و مجله امور مالی بارونز. به اینها باید خبرگزاری داو جونز و نشریه واکتیو و مجموعه روزنامه‌های «بارون» و مجموعه شاخص‌های بورس از جمله شاخص داو جونز اضافه کرد. وی صاحب ۲۵ مجله نیز هست که از جمله آنها عبارتند از: تی. وی گاید «TV guide» و ویکلی استاندارد، مجله نومحافظه کاران که در واشنگتن منتشر می‌شود.

مرداک، در حوزه تلویزیون و پخش ماهواره‌ای نیز صاحب ۱۲ پایگاه تلویزیونی است. این تعداد فقط در آمریکا است و از جمله آنها می‌توان به شبکه تلویزیونی «بی اسکای بی» و شبکه «ویاکوم»، صاحب «سی بی اس» و «یو بی ان» و شبکه «فاکس» که «فاکس ویدیو» هم جزو آن است و پایگاه خبری فاکس نیوز که دارای موضعی ضدعربی و اسلامی است، اشاره کرد. این فرد همچنین صاحب شرکت سینمایی «فاکس قرن ۲۱»، یکی از مهم‌ترین شرکت‌های تولید تلویزیونی و سینمایی و پایگاه تلویزیونی «دایرکت تی وی» است. این پایگاه تلویزیونی، بزرگ‌ترین سیستم ماهواره‌ای ایالات متحده است که برنامه‌های آن برای ۱۲ میلیون خانوار پخش می‌شود و مرداک توانست آن را با حمایت کمیته روابط فدرال آمریکا به مبلغ ۶/۸ میلیارد دلار خریداری کند. او با این کار بخشی از بازار رسانه‌ای آمریکا را به خود اختصاص داد و توانست تعداد روزنامه‌ها و مجلات شرکت خود را تا سال ۱۹۹۲ به ۸۰ مورد برساند. افزون بر آنچه گفته شد، مرداک اقدام به خرید پایگاه‌های مستقل تلویزیونی از سراسر ایالات متحده نمود و شرکت «فاکس گروپ» را تاسیس کرد که توانست با بزرگ‌ترین بازیگران این حوزه رقابت کند. در سال ۱۹۹۶ مرداک مجموعه World Communications را به‌طور کامل خریداری نمود و تلاش کرد شبکه‌های مجموعه فاکس را به آن اضافه کند. وی سعی کرد شبکه فاکس را به‌روز کند تا بتواند با شبکه سی. ان. ان رقابت نماید.

مرداک در استرالیا با صاحبان هفت شبکه تلویزیونی شریک است و شبکه «اسکای» ایتالیا متعلق به او می‌باشد. وی شبکه‌های تی. وی. استار آسیا که مخاطبان آن خاورمیانه است و ۵۳ دولت را پوشش می‌دهد نیز در تملک دارد و بخشی از سهام شبکه «واکس آلمان» و کانال فاکس آمریکای لاتین را در اختیار دارد.

در انگلیس مرداک دارای یک آژانس رسانه‌ای بزرگ است که بسیاری از روزنامه‌ها و مجلات

و سایت‌ها و پایگاه‌های تلویزیونی را در اختیار دارد. وی به تنهایی بر ۴۰ درصد مطبوعات دولت بزرگی چون انگلیس با افکار عمومی داخلی و خارجی سیطره دارد. او به بهانه نجات مجموعه روزنامه‌های تایمز، با سابقه‌ترین روزنامه‌های انگلیس، از بحران شدید مالی در پی کاهش چشمگیر فروش و پدید آمدن اختلاف بین سندیکاها و مسئولان چاپ، آنها را خریداری نمود.

مرداک، در اوایل سال ۲۰۰۲ بر سهام بیش از ۷۵۰ مؤسسه رسانه‌ای جهان دست یافت و محل کار اصلی خود را از استرالیا به ایالات متحده انتقال داد، به نحوی که امروز، درآمد شرکت وی به ۲۵ میلیارد دلار در سال می‌رسد. وی بعد از یک‌سال‌واندی چانه‌زنی توانست پایگاه ویژه تلویزیونی ترکیه به نام «تی. جی. آر. تی» را خریداری کند و سعی کرد روزنامه ترکیه و خبرگزاری «اخلاص» را از انور اوران، بازرگان ترک خریداری نماید.

در همین راستا، دنی شاختر، نویسنده آمریکایی و از کاتبان مجله الکترونیکی/اینترفانیشن می‌گوید: «اکثر شبکه‌های تلویزیونی و بیشتر روزنامه‌های چاپی و صنعت فیلم‌سازی هالیوود و صنعت آهنگ‌سازی آمریکا توسط هفت یهودی آمریکا مدیریت می‌شود. تمامی این ابزارها در شرکت‌هایی بزرگ گرد آمده که دارای شاخه‌ها و منافع متعددی است و مدیریت آنها را همین هفت نفر بر عهده دارند.» شاختر می‌گوید: «در سال‌های گذشته، پدیده تمرکز تعداد قابل توجهی از مهم‌ترین رسانه‌ها در دست ثروتمندان یهودیان آمریکا بیشتر شده است.»

خانم دونا هالبرن، از نویسندگان یهودی آمریکا در یکی از مقالات مجله الکترونیکی رنر که در تاریخ ۲۰۰۳/۱۱/۲۳ منتشر شد، می‌گوید: «اندکی از یهودیان آمریکا بر بسیاری از حوزه‌های اقتصاد و ثروت تسلط دارند. انزوآگزی نی جامعه غربی و به‌خصوص جامعه آمریکا باعث پیدایش صهیونیست‌ها و حاکمان دولت‌های غربی شده است. این پدیده هم‌اکنون در روسیه نیز وجود دارد؛ زیرا عده‌ای یهودی که تعداد آنها از هفت - هشت نفر تجاوز نمی‌کند، مافیای قدرت در این کشور هستند.»

نتیجه‌گیری

دیرزمانی است که رسانه‌های صهیونیستی با طرح‌های مخفیانه خود افکار عمومی جهان و به‌خصوص غرب را مدیریت می‌کنند. صهیونیست‌ها حقایق را وارونه کرده و مدعی هستند که

اسرائیل گل سرسبد دموکراسی منطقه است و از همین رو غربی‌ها باید برتری آن را حفظ و ضمانت کنند؛ چرا که می‌تواند تامین‌کننده منافع آنها باشد. هر تزل با تاکید بر همین موضوع می‌گفت: «دولت یهود ستون حمایت از اروپا در آسیا خواهد شد. ستونی که در آینده به دژ مستحکم تمدن در برابر وحشیگری مبدل خواهد شد.» حاییم وایزمن، نخستین رییس‌جمهور این رژیم، نیز می‌گفت: «داستان صهیونیست، داستان مبارزه تمدن با بربریت و پیکار پیشرفت و ترقی و بهداشت و آموزش با جمود فکری است.»

ادموند غریب یکی از پژوهشگرانی است که درباره خاورمیانه و رسانه‌های آمریکا مطالب زیادی نگاشته است. وی می‌گوید: «این رسانه‌ها ضمن آنکه چهره درخشانی از رژیم صهیونیستی ارایه می‌دهند و آن را دولتی دموکراتیک در فضای وحشیانه خاورمیانه به‌شمار می‌آورند، غالباً از خاورمیانه به مرکز فلسطینی‌ها و عرب‌های تروریسم یاد می‌کنند. در دید آنان اعراب، افسونگر و خونریز هستند.» لورانس موشر یکی از روزنامه‌نگارانی است که در این راستا می‌گوید: «رسانه‌ها از اعراب چهره انسانی تنومند و منحوس ارایه کرده و اسرائیلی‌ها را قهرمان معرفی می‌کند.»

با شکل‌گیری انقلاب اطلاعات و ارتباطات، رسانه‌ها در جوامع انسانی ماموریت‌های مهمی را برعهده گرفته‌اند. این ماموریت فراتر از مسئولیت گذشته آنها مبنی بر انتقال اطلاعات و تاثیر بر افکار عمومی است. این رسانه‌ها باید در بخش‌های مختلف جامعه حضور یابند؛ چراکه دست‌اندرکاران حوزه ارتباطات به منظور ساختن جامعه مورد دلخواه خود باید از باب پروراندن افکار و اندیشه‌ها و اصول و هنجارها و عادات و ارزش‌ها وارد شوند. همین امر باعث شده است تا امروز همان دولت‌های استعماری گذشته جنگی بزرگ را در عرصه بین‌الملل به‌راه انداخته و با ابزار رسانه وارد میدان شوند. منظور از رسانه، همان شکل فراگیر و گسترده آن است که با عقل و احساس و هنجارها در ستیز است و ارزش‌ها و خواسته‌ها و عادات جدیدی را منتشر می‌کند.

منابع و یادداشت‌ها:

۱. ابوغنیمه، زیاد (۱۹۸۴)، *سیطره صهیونیسم بر رسانه‌های جهان*، مرکز انتشار و پخش کتاب عمار، ج ۱.
۲. البیطار، ندیم، «آیا می‌توان داوری نزار اعراب و رژیم صهیونیستی را به آمریکا سپرد؟»، سری هفتم، *مجله الثقافة العربیة*، دبیرخانه رسانه، بنغازی، شماره ۲، سال ۱۶.
۳. التل، عبدالله (۲۰۰۴)، *خطر رسانه‌های صهیونیت برای اسلام و مسیحیت*، اردن: وزارت فرهنگ، ج ۱.
۴. التیمی، عبدالله خلف (۱۹۸۳)، «حضور بیگانگان در خاک اعراب»، *مجموعه عالم شناخت*، کویت: شورای ملی فرهنگ و هنر، شماره ۷۱.
۵. الجابری، محمد عابد (۱۹۴۴)، «مساله فرهنگ در کشورهای عربی»، *مجموعه فرهنگ ملی (۲۵)*، بیروت: مرکز دراسات وحدة العربیة، بیروت.
۶. ربیع، حامد (۱۹۷۰)، *فلسفه تبلیغات رژیم صهیونیستی، سازمان آزادی‌بخش فلسطین*، بیروت، ج ۱.
۷. زعیترا، ابراهیم (۲۰۰۸/۱۱/۷)، «امپراتوری رسانه‌ای» سایت حزب کمونیست فلسطین، قابل بهره‌برداری بر روی سایت <http://www.pallcp.ps/articles-action-show-id-113.htm>، ورود به سایت روزهای سه شنبه ۲۰۱۰/۹/۲۸.
۸. زبیب، نجیب (۲۰۰۱)، *تاریخ واقعی یهود از زمان تاسیس تاکنون*، بیروت - لبنان: انتشارات الهادی.
۹. شرف، سامی (۱۹۲۵)، «پژوهشی درباره صهیونیسم»، ۵ نوامبر ۲۰۰۸، منتديات جماهير، قابل بهره‌برداری بر روی سایت www.alweehdat.net/vb/archive/index.php/t-19251.html، ورود به سایت روزهای چهارشنبه ۲۰۱۰/۹/۲۹.
۱۰. عبید، ایاد (۲۰۰۱)، *صهیونیسم قرن ۲۱*، بیروت: انتشارات بلال، ج ۱.
۱۱. عودت الرفوع، عاطف (۲۰۰۴)، *رسانه‌های صهیونیستی و چارچوب مبارزه*، اردن: وزارت فرهنگ، ج ۱.
۱۲. غریب، ادموند (۱۹۸۵)، *تاثیر همراهی رژیم صهیونیستی با آمریکا در پوشش رسانه‌ای خاورمیانه*، تونس: سازمان فرهنگ و علوم عرب - مدیریت رسانه، ج ۱.
۱۳. فورد، هنری، *یهود جهانی، نخستین مشکل پیش روی جهان*، ترجمه خیری حماد، لیبی: مرکز ارشاد، جمهوری عربی لیبی.
۱۴. گریس، صبری و دیگران (۱۹۹۶)، *دلایل کلی اسرائیل*، بیروت: موسسه تحقیقات فلسطین، ج ۲.
۱۵. اللداوی، مصطفی یوسف (۲۰۰۷)، *تروریسم صهیونیستی - عقیده یک جامعه و تاریخ یک دولت*، بیروت - لبنان: انتشارات الهادی، ج ۱.